

Cuprins

Abrevieri, sigle și transliterări alfabetice utilizate	vii
Introducere	1
1. Tendințele recente cu privire la standardul adventist despre bijuterii.....	5
2. Bijuteriile în Vechiul Testament: o descriere a funcțiilor lor....	19
3. Bijuteriile în Noul Testament: o descriere a funcțiilor lor.....	47
4. 1 Petru 3:1-6: o analiză exegetică.....	57
5. 1 Timotei 2:9,10: o analiză exegetică	71
6. Femeile în epistolele pastorale: 1 Timotei 2:11-15 ca parte a contextului pasajului din 1 Timotei 2:9,10	89
7. Recapitularea materialelor biblice: fundamente ale standardelor bisericii.....	109
8. Implicații pentru biserică și potențialele pericole	117
Anexa I: Consiliul de Toamnă al Comitetului Conferinței Generale din anul 1972: Decizii generale – Etalare și împodobire	127
Anexa II: Bijuteriile – o clarificare și un apel: O decizie votată în cadrul Adunării de Sfârșit de An a Diviziunii Nord-Americane din 1986	131
Anexa III: Declarații din scrierile lui Ellen G. White cu privire la bijuterii și împodobirea personală	135
Bibliografie selectivă.....	143

1. Tendințele recente cu privire la standardul adventist despre bijuterii

I. Poziția Bisericii Adventiste referitoare la împodobirea personală

Printre punctele de credință fundamentale ale adventiștilor de ziua a șaptea, punctul douăzeci și unu rezumă poziția bisericii cu privire la standardul împodobirii personale: „Deși recunoaștem că există diferențe culturale, îmbrăcămintea noastră trebuie să fie simplă, modestă și de bun-gust, corespunzătoare persoanelor a căror adevărată frumusețe nu constă în împodobirea exterioară, ci în podoaba nepieritoare a unui duh blând și smerit.”¹ Această idee este dezvoltată puțin în *Manualul Bisericii*, în capitolul intitulat „Standardele vieții creștine”, după cum urmează: „Biblia învață în mod clar că purtarea de bijuterii este contrară voinței lui Dumnezeu. Apostolul Pavel ne sfătuiește să ne purtăm «nu cu împletituri de păr, nici cu aur, nici cu mărgăritare, nici cu haine scumpe» (1 Timotei 2:9). Purtarea de bijuterii atrage atenția, ceea ce nu se potrivește cu tăgăduirea de sine a creștinului.”² Un citat din Ellen G. White, care este inclus în același paragraf, afirmă următoarele: „A ne îmbrăca simplu, abținându-ne de la etalarea bijuteriilor și a podoabelor de orice fel, este în armonie cu credința noastră.”³

Cu toate acestea, *Manualul* introduce ceea ce pare a fi o excepție de la standard, prin faptul că permite folosirea verighetelor în țările în care aceasta este considerată „un criteriu al virtuții și, de aceea, nu este considerată o podoabă”⁴. În acest sens, *Manualul* nu face decât să reflecte poziția pe care Ellen G. White a luat-o cu privire la acest subiect. Iată ce le-a scris ea misionarilor:

IV. Concluzii

Periplul nostru prin literatura adventistă recentă pe tema bijuteriilor scoate la iveală faptul că, în prezent, există o susținere fermă a poziției bisericii, în paralel cu o opoziție semnificativă. Problema fundamentală cu care se confruntă biserica astăzi în legătură cu acest subiect este presupusa lipsă a unui suport biblic pentru standardele ei. Argumentul constă în faptul că metoda prezentării de dovezi pe baza textului biblic nu mai este valabilă, deoarece fiecare pasaj trebuie să fie analizat în contextul lui și în funcție de intenția autorului. Această preocupare merită atenție și ar trebui luată în serios de noi toți care pretindem că ne întemeiem convingerile și obiceiurile pe Biblie.

În mod tradițional, noi am folosit o serie de pasaje biblice pentru a ne susține poziția cu privire la bijuterii (de exemplu, Isaia 3:16-26; 1 Timotei 2:9,10; 1 Petru 3:1-6), dar nu am analizat un număr semnificativ de alte pasaje care tratează același subiect. O parte dintre aceste pasaje le-ar putea da anumitor cititori impresia că a purta bijuterii nu este neapărat un lucru greșit. În consecință, unii membri sinceri au fost derutați și, când au căutat răspunsuri la slujbașii bisericii, acestea au fost cel puțin nesatisfăcătoare. De aceea, este absolut necesar ca să cercetăm materialele biblice.

Note

¹ ManB, p. 218. Versiunea originală a celui de-al douăzeci și unulea punct fundamental de doctrină, care a fost prezentată în cadrul Sesiunii Conferinței Generale din Dallas, Texas, în 1980, a inclus o referire explicită la bijuterii. În ea se preciza: „Noi trebuie să ne îmbrăcăm îngrijit și modest, să evităm etalarea și bijuteriile și să căutăm, în schimb, podoaba unui spirit blând și liniștit” („Fundamental beliefs of Seventh-day Adventists”, în AR, 21 februarie 1980, pp. 8–10). În timpul dezbaterii celui de-al douăzeci și unulea punct de doctrină, delegații au avut diferite comentarii și sugestii, însă niciun comentariu explicit nu a fost făcut în legătură cu subiectul bijuteriilor. Se pare că nu era nimic de obiectat în legătură cu acest lucru. Păreră generală a fost că punctul de doctrină numărul 21 ar trebui rescris și exprimat într-un stil literar pozitiv („Eleventh Business Session”, în AR, 25 aprilie 1980, pp. 20, 31). Acest lucru s-a realizat, iar urmarea a fost că referința despre bijuterii a fost ștearsă din document. Probabil că aceia care au întocmit documentul au gândit că declarația ar trebui să exprime principiile de bază, mai degrabă decât detalii specifice. Detaliile urmau să fie precizate în *Manualul Bisericii*.

COLECȚIA
raftul lui Tertius

Bijuteriile în Biblie

Se spune adesea că bijuteriile constituie un subiect căruia nu ar trebui să-i acordăm prea mult timp. Acest lucru este adevărat din mai multe puncte de vedere. Există alte subiecte mult mai importante, care merită atenția noastră. Totuși, atunci când tratăm subiectul acesta analizăm natura vieții creștine, rolul principiilor și al standardelor biblice și legătura lor cu neprihănirea prin credința în Isus. Da, bijuteriile reprezintă un detaliu, poate unul dintre cele mai mărunte, dar ele deschid un câmp de studiu mai mare, deoarece ne pun față-n față nu doar cu Mântuitorul nostru, ci și cu un Domn care revendică drepturi depline asupra oricărui aspect al vieții noastre.

Această lucrare este, în esență, un studiu biblic asupra rolului pe care bijuteriile îl au în Biblie [...]. Vom face un efort deosebit pentru a-i permite textului biblic să vorbească de la sine.

Angel Manuel Rodriguez este doctor în teologie și slujește ca director al Institutului de Cercetări Biblice al Conferinței Generale a Adventiștilor de Ziua a Șaptea din anul 1992. El a fost, de asemenea, președinte al Antillian College și vicepreședinte al Southwestern Adventist University. Este autorul mai multor cărți și susține o rubrică lunară în *Adventist World*.

evs
editura viață și sănătate

ISBN 978-606-087-052-4

9 786060 870524

58058

www.adventistworld.ro